

slaget ikke i sin oprindelige Affattelse vilde kunne finde Tilslutning her, men det meddeltes mig efter nogen Tids Forløb fra Udvalgets Side, at man kunde enes om en Række foreløbige Ændringer, som blev tilstillet mig. Ved disse opretholdes en Del af de væsentligste Grundtræki Hovedforslaget, for det første den fuldstændige Afskrivning af de Afgifter, der i Virkeligheden var at betragte som Skatter, dernæst de Nedsættelser, som man i Kommissionen var enedes om, og endelig det Hovedprincip, at Afløsningssummerne blev at henlægge til en Domænefond. Men i disse foreløbige Ændringsforslag ombyttede man den foreslaaede Tvangsafløsning med en frivillig Afløsning, og dette er egentlig Hovedforskellen paa Udvalgets Forslag og det oprindelige Regeringsforslag. Udvalget foreslog, at de Nedsættelser, om hvilke man var enig, kun skulde komme dem til gode, der besluttede sig til at afløse, og for yderligere at sætte Fart paa Afløsningen og bevirke, at den fik en saa almindelig Karakter som muligt, gav man en Præmie til dem, der inden en 5 Aars Periodes Udløb afløste, paa 10 pCt. af Afløsningssummen. Ved at gøre denne Indrømmelse til Afløserne og ved at indrette det saaledes, at Afløsningens Fordele kunde komme allerede den nuværende Generation til gode, haabede man at faa den Utilfredshed, som der indenfor en Del interesserede Kredse var med, at Forslaget ikke ydede tilstrækkelige Fordele, til at lægge sig og haabede tillige at give en tilstrækkelig Spore for Afløsningen, saaledes at man ogsaa ad den frivillige Afløsnings Vej kunde naa at bringe det hele Forhold ud af Verden. Yderligere vilde man lette Afløsningen ved de forskellige Begunstigelser, som gennem Ændringsforslaget til § 7 ydedes Afløserne, som maatte gøre Laan for at præstere Afløsningssummen. Hvis man tillige naaede det Formaal ad den frivillige Afløsnings Vej at faa det aller-neste afløst, vilde man jo ogsaa i alt Fald for største Delen faa det opfyldt, som var Hovedhensigten med Regeringsforslaget, at skaffe de administrative Vanskeligheder, der var ved det gamle Forhold, ud af Verden.

Min Stilling til Forslaget er nu den, at jeg vedblivende maa foretrække det oprindelige Regeringsforslag for de Ændringer, Udvalget har foreslaaet. Min Hovedgrund hertil er, at kun paa det i Regeringsforslaget angivne Grundlag, nemlig Tvangsafløsningsgrundlaget, vil det kunne opnaas, at det hele Forhold brin-

ges ud af Verden. Jeg mener nemlig, at Erfaringerne fra tidligere Løve om frivillig Afløsning tilstrækkelig viser, at man kan stille Afløsningsbetingelserne saa gunstigt, man vil, det vil alligevel aldrig medføre, at det paagældende Forhold helt bringes ud af Verden. Der vil alligevel altid være en meget stor Del, hyppigt den største Del, som undlader at afløse. Det bestaaende er nu en Gang sejt. I alt Fald viser Erfaringen, at det er gaaet saaledes tidligere. Her er der jo nu tilmed det Forhold, at omend Forslaget, som det foreligger, utvivlsomt byder dem, som vil afløse, betydelige Fordele, er det dog ingenlunde vist, at disse Fordele vil gøre sig gældende øjeblikkelig. Det vil nok være Tilfældet med Hensyn til dem, som faar de ekstraordinære Nedsættelser i Forbindelse med 10 pCt. Nedsættelsen, men for det langt overvejende Flertal af Afgiftsyderne, som kun faar de 10 pCt., vil det i mange Tilfælde gaa saaledes, at saafremt de skal stifte Laan for at præstere Afløsningssummen, vil Bekostningerne og Vanskelighederne ved Gældsstiftelsen, eventuelt Omprioriteringen gøre, at der ikke bliver øjeblikkelig Fordel derved, og det vil afholde dem fra at gaa til den frivillige Afløsning.

Imidlertid var det jo klart, at jeg havde Valget mellem at tage Forslaget paa det Grundlag, som tilbødes mig af Flertallet i Udvalget, eller slet ikke at faa det, og under disse Omstændigheder maatte det være en meget betænkelig Sag for mig at sige Nej og saaledes bringe det hele til at strande. Der var nu engang hos mange Afgiftsydere vakt en Forventning om at faa dette Forhold ud af Verden paa en for dem fordelagtig Maade; denne Forventning vilde det være meget uheldigt at skuffe, og den sikre Virkning af, at Forslaget strandede, vilde da ogsaa blive den, at Sagen ikke vilde falde til Ro. Der er ingen Tvivl om, at Bevægelsen mellem Afgiftsyderne, som vi har kendt den i saa mange Aar, vilde blive ved, ja den vilde antagelig efter dette antage væsentlig skarpere Former, og vi vilde vedblive at staa overfor Krav om Nedsættelse af en ny Kommission og om nye Lovgivningsforanstaltninger i denne Sag.

Hvad det finansielle Resultat for Statskassen angaar, maa jeg indrømme, at dette neppe vil stille sig ugunstigere efter Udvalgets Ændringsforslag end efter Regeringsforslaget. De yderligere Ofre, som Statskassen skal bringe, er jo det foreslaaede Afslag af 10 pCt. i samtlige Af-